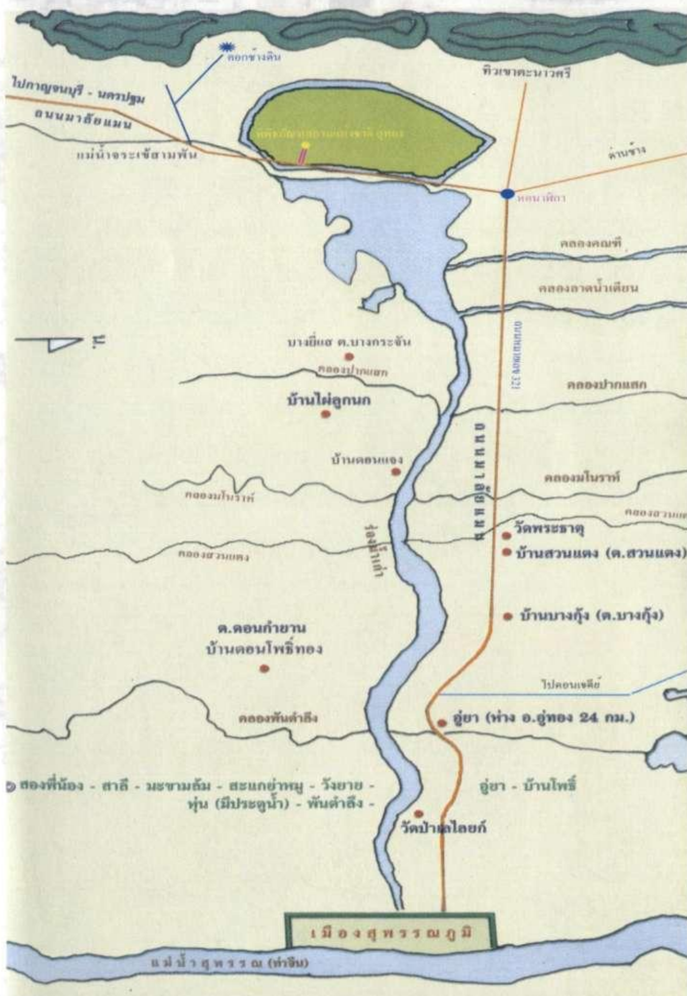
ที่ตั้ง พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ อู่ทอง

ถนนมาลัยแมน อำเภออู่ทอง จังหวัดสุพรรณบุรี ๗๒๑๖๐
โทรศัพท์, โทรสาร ๐๓๕ ๕๕๑ ๐๒๑

เปิดบริการ - วันพุธ - วันอาทิตย์ ๙.๐๐ - ๑๖.๐๐ น.
และวันหยุดนักขัตฤกษ์
- ปิดวันจันทร์-วันอังคาร

ค่าธรรมเนียมเข้าชม - ชาวไทย ๑๐ บาท
- ชาวต่างชาติ ๓๐ บาท

การบริการ - บริการนำชม ห้องค้นคว้าข้อมูล
- คู่มือนำชมนิทรรศการ

พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ อู่ทอง
จังหวัดสุพรรณบุรี

สำนักศิลปากรที่ ๒ สุพรรณบุรี
กรมศิลปากร
กระทรวงวัฒนธรรม

ประวัติพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ อู่ทอง

พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ อู่ทอง ตั้งอยู่ใกล้ที่ว่าการอำเภออู่ทอง ถนนมาลัยแมน ตำบลอู่ทอง อำเภออู่ทอง จังหวัดสุพรรณบุรี ห่างจากจังหวัดสุพรรณบุรีประมาณ ๓๐ กิโลเมตร เริ่มจัดตั้งขึ้นเป็นการชั่วคราวในปี พ.ศ. ๒๕๐๒ เพื่อเก็บรักษาโบราณวัตถุที่ได้จากการขุด แต่ง และบูรณะเมืองโบราณอู่ทอง เมืองสำคัญสมัยประวัติศาสตร์ตอนต้นของประเทศไทย และเป็นศูนย์กลางการค้าสมัยสุวรรณภูมิ ต่อมาเจริญรุ่งเรืองขึ้นภายใต้วัฒนธรรมทวารวดี เมื่อราวพุทธศตวรรษที่ ๑๒ - ๑๖ หรือประมาณ ๑,๐๐๐ – ๑,๔๐๐ ปีที่ผ่านมา

นับตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๐๔ กรมศิลปากรได้พบโบราณวัตถุสมัยทวารวดีเป็นจำนวนมากจากการบูรณะเมืองโบราณอู่ทอง จึงมีแนวความคิดในการสร้างอาคาร พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ อู่ทอง ขึ้นเป็นการถาวร เพื่อเก็บรักษาและจัดแสดงโบราณวัตถุที่ขุดพบกระทั่งแล้วเสร็จในปี พ.ศ. ๒๕๐๙ โดยเมื่อวันที่ ๑๓ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๐๙ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว และสมเด็จพระนางเจ้าพระบรมราชินีนาถเสด็จพระราชดำเนินเปิดพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ อู่ทอง อย่างเป็นทางการ

ในปี พ.ศ. ๒๕๔๗ - ๒๕๔๘ พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ อู่ทอง ได้รับงบประมาณปรับปรุงอาคารจัดแสดงหมายเลข ๑ ปรับปรุงอาคารภายนอก ตกแต่งภายใน และจัดแสดงนิทรรศการถาวร ปรับปรุงตู้จัดแสดงโบราณวัตถุพร้อมคำบรรยาย จัดทำนิยามศัพท์น่ารู้ด้านประวัติศาสตร์ โบราณคดีประกอบการนำชมและหนังสือคู่มือสำหรับบริการผู้เข้าชม แบ่งห้องจัดแสดงเป็น ๒ ห้อง เสนอเรื่องราวของเมืองโบราณอู่ทองและวัฒนธรรมทวารวดี

ปัจจุบันพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ อู่ทองอยู่ระหว่างการพัฒนาคลังเก็บโบราณศิลปวัตถุ เพื่อให้เป็นคลังเก็บโบราณศิลปวัตถุที่เปิดให้ประชาชนและผู้สนใจค้นคว้าข้อมูลเชิงลึก นอกเหนือจากโบราณศิลปวัตถุที่จัดแสดงอยู่ภายในห้องนิทรรศการ

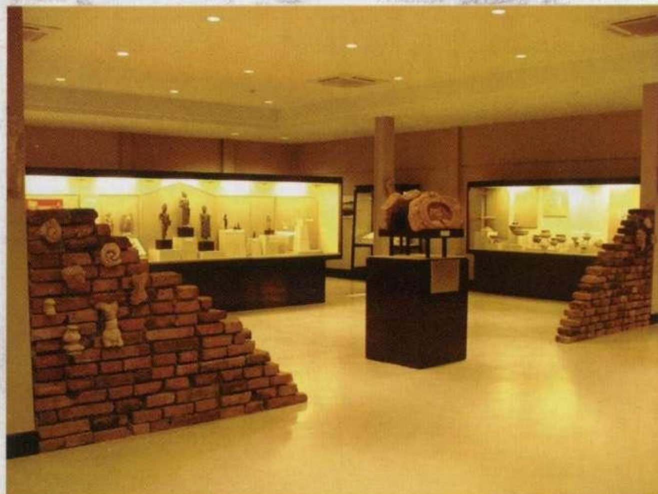
สถาปัตยกรรม " เรือนลาวโซ่ง " นอกอาคารจัดแสดง

การจัดแสดง

ห้องจัดแสดง "บรรพชนคนอู่ทอง"

จัดแสดงถึงพัฒนาการของเมืองโบราณอู่ทองสมัยก่อนประวัติศาสตร์แบบสังคมเกษตรกรรมยุคหินใหม่ต่อเนื่องถึงยุคโลหะ เมื่อประมาณ ๓,๐๐๐ ปีมาแล้ว ประมาณ ๒,๐๐๐ ปีที่ผ่านมาพบหลักฐานโบราณวัตถุแสดงว่าเมืองโบราณอู่ทองในฐานะเมืองท่าค้าขายสำคัญระหว่างชุมชนโบราณในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ กับประเทศสำคัญของโลกในเวลานั้นเช่น ลูกปัดชนิดต่าง ๆ ทำด้วยหินมีค่าที่นำเข้าจากประเทศอินเดีย เหรียญกษาปณ์โรมัน ปูนปั้นรูปพ่อค้าชาวเปอร์เซีย ฯลฯ ซึ่งมีผลทำให้เมืองโบราณอู่ทองพัฒนาขึ้นเป็นเมืองสมัยประวัติศาสตร์ยุคแรกสุดบนผืนแผ่นดินไทยในเวลาต่อมา

โบราณวัตถุสำคัญที่จัดแสดง ได้แก่ เครื่องประดับและลูกปัดทองคำ ลูกปัดที่ทำจากหิน แก้ว แผ่นดินเผาภาพภิกษุอุ้มบาตรอิทธิพล ศิลปะอมราวดี ซึ่งถือเป็นโบราณวัตถุที่ได้รับอิทธิพลศิลปะอินเดียที่มีอายุเก่าที่สุดเท่าที่พบในประเทศไทย แผ่นดินเผารูปเทวดา เหรียญกษาปณ์โรมัน เหรียญเงินมีจารึก ฯลฯ

แผ่นดินเผาภาพพระภิกษุอุ้มบาตร
ศิลปะอินเดียแบบอมราวดี พุทธศตวรรษที่ ๙-๑๐

แผ่นดินเผาภาพกินรี
ศิลปะทวารวดี
พุทธศตวรรษที่ ๑๐-๑๒

เครื่องประดับทองคำ
ศิลปะทวารวดี
พุทธศตวรรษที่ ๑๒-๑๔

เหรียญเงินมีจารึก
ศิลปะทวารวดี
พุทธศตวรรษที่ ๑๒-๑๔

สิงห์สำริด
ศิลปะทวารวดี
พุทธศตวรรษที่ ๑๓-๑๔

ห้องจัดแสดง "อู่ทองศรีทวารวดี"

จัดแสดงเรื่องราวและความสำคัญของเมืองโบราณอู่ทองในฐานะเมืองสมัยประวัติศาสตร์ยุคแรกของประเทศไทย และเป็นศูนย์กลางการค้า ศูนย์กลางพระพุทธศาสนาที่สำคัญของภูมิภาค แบ่งหัวข้อการจัดแสดงตามประเภทของโบราณวัตถุ เมืองโบราณอู่ทองเป็นเมืองโบราณในวัฒนธรรมทวารวดี มีผังเมืองเป็นรูปวงรี มีคูน้ำคันดินล้อมรอบ บริเวณโดยรอบมีซากโบราณสถานกระจายอยู่ไม่น้อยกว่า ๒๐ แห่ง และห่างออกไปทางทิศตะวันตกเฉียงใต้เป็นที่ตั้งของโบราณสถานคอกช้างดิน กลุ่มศาสนสถานและสิ่งก่อสร้างเนื่องในศาสนาพราหมณ์หรือฮินดูลัทธิไศวนิกาย

โบราณวัตถุที่จัดแสดงได้แก่ ธรรมจักรศิลา ลูกปัด พระพุทธรูปสำริด พระพุทธรูปดินเผา พระพิมพ์ดินเผา ประติมากรรมดินเผา เครื่องประดับ เครื่องมือเครื่องใช้ ชิ้นส่วนสถาปัตยกรรม ลวดลายปูนปั้น ฯลฯ โดยเฉพาะธรรมจักรศิลาพร้อมแท่นและเสาตั้งถือเป็นโบราณวัตถุชิ้นเยี่ยมที่พบสมบูรณ์เพียงชุดเดียวในประเทศไทย

พระพุทธรูปสำริดปางแสดงธรรม
ศิลปะทวารวดี พุทธศตวรรษที่ ๑๓-๑๔

ธรรมจักรพร้อมแท่นและเสาตั้ง
ศิลปะทวารวดี
พุทธศตวรรษที่ ๑๒ - ๑๓

พระพิมพ์ดินเผาปางสมาธิ
ศิลปะทวารวดี
พุทธศตวรรษที่ ๑๓-๑๔

แผ่นดินเผารูปบุคคลสวมสร้อยคอและตุ้มหู ศิลปะทวารวดี
พุทธศตวรรษที่ ๑๒-๑๔

ปูนปั้นภาพศีรษะชาวต่างชาติ
ศิลปะทวารวดี
พุทธศตวรรษที่ ๑๒-๑๓